

de Dølyshninger. om de Paagjældendes øvrige Forhold, som indeholdes i Anmærkningerne til Finantsforslaget for 1859—60 ad § 9 A. c., i Forflag til Tillægsbevilling.]

ad 2. f. Udgifterne ved Pascontoiret ere tidligere blevne afholdte af Pasintraderne, men da man maatte ansee det rettest, at disse Udgifter bleve opførte paa Ministeriets Budget, blev der ved Finantsloven for 1857—58 i den omhandlede Anledning bevilget 320 Rd. Denne Bevilling, som var støttet paa en Gjennemsnitsberegning over de ommeldte Contoirudgifter i de sidste Aar, har imidlertid vist sig utilstrækkelig, idet disse ifølge det aflagte Regnskab for 1857—58 have beløbet 326 Rd. 20 $\frac{1}{2}$, altsaa mere end bevilget . . . 6 Rd. 20 $\frac{1}{2}$. hertil kommer, hvad der er medgaaet i sidste Kvartal af Finantsaaret 1856—57, hvilket, skjøndt dette efter de da gjældende Regler burde have været afholdt forløbs af Pasintraderne, paa Grund af, at Regnskabets tidligere var blevet afsluttet ved Udgangen af Kalenderaaret, var kommet til Udgift i Regnskabets for Finantsaaret 1857—58 med 79 — 20 $\frac{1}{2}$

Der var saaledes fremkommen en Underbalance af 85 Rd. 40 $\frac{1}{2}$ som blev overført paa indværende Aar.

Da det ikke er at vente, at dette Beløb vil kunne afholdes af de for indværende Aar under § 9 B. f. bevilgede 320 Rd., der neppe ville være tilstrækkelige til de taar foresaldende Udgifter, bringes samme herved i Forflag til Tillægsbevilling.

ad 2. g. Skjøndt det Beløb 15,000 Rd., som i 1857—58 paa forventet Tillægsbevilling blev udbetalt af Statskassen som extraordinairt Tilskud til Horsens Straffeanstalt for Aaret 1856—57, afhjalp den øieblikkelige Pengetrang, saa kunde dog denne Hjælp paa ingen Maade ansees tilstrækkelig til at redde Anstalten fuldstændig ud af dens Forlegenhed, idet det maa bemærkes, at foruden den betydelige Underbalance af 22,476 Rd. 2 $\frac{1}{2}$, som fra 1856—57 blev overført paa Finantsaaret 1857—58, havde Fabricationen, hvorfra Indtægten var budgetteret til 12,287 Rd., paa Grund af Affætningsens Standsning og Mangel paa Driftskapital, skadig gjort Krav paa Tilskud. Som Følge heraf, og da det var nødvendigt, uden Hensyn til den lettere eller vanskeligere Affætning, at gjøre Indkjøb af Raastoffer til Forarbejdning, var Anstalten ved Udgangen af sidste Finantsaar, uagtet den i dette havde faaet et Tilskud af 14,000 Rd. fra Straffeanstalten paa Christianshavn, kommen i en Underbalance af 7,566 Rd. 31 $\frac{1}{2}$, foruden at den havde paadraget sig en Gjæld til Private af 27,974 Rd. 19 $\frac{1}{2}$. Under disse Omstændigheder blev Mangelen af den fornødne Driftskapital endmere følelig, i hvilken Anledning det maa erindres, at den hele Driftskapital, som Anstalten har modtaget af Finantserne, er et Beløb af 8,000 Rd., der blev taget af den til Inventariets Anskaffelse ved Finantsloven for 1852—53 bevilgede Sum 30,000 Rd., idet man dengang haabede og ventede, at Straffeanstalterne vilde erholde Bestillinger for Militairretakterne, at private Fabricanter i større Omfang vilde benytte Arbeidskraften i Anstalten, og at Affætningen vilde være let. Dette Haab er imidlertid ikke gaaet i Dpfylde, og det vil vistnok være indlysende, at den, naar 400 Fanger, hvorfra kun en ringe Deel beskæftiges af Private, skulle holdes i Virksomhed, behøver en langt større Driftskapital end 8,000 Rd., selv om Forholdene havde vedblevet at være gunstige. Den 1ste Juli d. A. beløb Anstaltens udestaaende Fordringer sig til ca. 12,000 Rd.; dens Varelager kan anslaaes til en Værdi af 21,600 Rd. og de under Arbejde værende Varer til omtrent 4,000 Rd., og det vil heraf være forklarligt, at Anstalten har maattet sætte sig i en meget betydelig Gjæld. Det behøver neppe nogen videre Udvikling, at allerede den sidnævnte Omstændighed maa udøve en meget uheldig Indflydelse paa Anstaltens hele Deconomi, og dens Forlegenhed forøges i ikke ringe